

Albertslund d. 18.09.17

Kære social- indenrigs og børneudvalg, socialordførere og handicapordførere

Vedr. økonomaftale 2018 mellem regeringen og KL. Afsnit 6. Billigere almene boliger!

Mit navn er Liff Hansen og jeg er mor, og personlig værge, til min datter, som er multihandicappet, på 45 år. Hun bor i bofællesskab, hvor hun har sine egen almene bolig med lejekontrakt! Her har hun boet i 23 år, tæt på mig, hvilket er af uvurderlig betydning i forhold til at have en tæt kontakt. Hun modtager den nødvendige hjælp efter servicelovens §83 og 85, ydet efter en konkret og individuel vurdering af hendes behov.

Det at have sin egen lejekontrakt i sin bolig har haft fundamental betydning for min datter, da det blev forsøgt at flytte hende uden samtykke i 2012. Begrundelsen herfor var en fejlagtig opfattelse fra kommunens side at hendes bolig var midlertidig (§107). Dette var ikke tilfældet, det er oprettet som en § 105 almen bolig efter ældre boliglovgivningen. Men det blev en meget grim og uetisk kamp på 1 ½ år, som jeg måtte kæmpe for min datters ret til sin egen bolig. Jeg fik medhold i ankestyrelsen, og min datter kunne ikke flyttes! Her var hendes lejekontrakt til hendes almene bolig garant for hendes retssikkerhed!

Jeg henvender mig nu til jer, da jeg har læst den indgåede økonomaftale 2018 mellem regeringen og KL.

Aftalens pkt. 6. Billigere almene boliger vækker stor bekymring hos mig!

Specielt formuleringen på side 10 boks 3:

Mere fleksibel anvendelse af boliger og botilbud skal understøtte rehabilitering

Klausulmodel: Der indføres hjemmel til, at kommunerne kan indskrive et krav i boligdokumenter/lejekontrakter for længerevarende tilbud efter serviceloven og almenloven om, at borgeren kan revisiteres til en ny bolig, hvis borgerens plejebehov betydeligt forværres eller forbedres.

Min store bekymring er, at konsekvensen af kommunernes hjemmel til klausul om indskrivelse af midlertidige lejekontrakter, vil være en tilsidesættelse af den retssikkerhed, der er til stede i dag kva lejekontrakter og lejelovens betingelser og opsigelsesrettigheder!

Der vil blive tale om hjemmel til flytning uden samtykke, og dette i rehabiliteringens navn!

Min bekymring er helt tydeligt, at der er tale om kassetænkning og ikke omsorg for borgerens ve og vel. Kommunerne vil have rådighed og halsret over borgerne og kunne flytte rundt med dem efter forgodtbefindende. Måske til bosteder langt fra de pårørende! Det vil have alvorlige konsekvenser for den nære kontakt til sine pårørende, hvilket er dybt ulykkeligt!

Hjælpen skal komme til borgeren, hvor borgeren bor. Det kan ikke være borgeren, som skal flytte rundt efter hjælpen!

Jeg oplever, det vil være en klar svækkelse af borgerens retssikkerhed og en markant styrkelse af kommunens disponeringsmuligheder!

FN's handicapkonvention udtrykker i artikel 19:

At personer med handicap har mulighed for at vælge deres bopæl, samt hvor og med hvem de vil bo, på lige fod med andre og ikke er forpligtet til at leve i en bestemt boform,

At personer med handicap har adgang til et udvalg af støttetilbud i hjemmet og på boligområdet samt andre lokale støttetilbud, herunder den nødvendige personlige bistand for at kunne leve og være inkluderet i samfundet samt for at forbygge isolation fra eller udskillelse af samfundet,

At samfundets tilbud og faciliteter til den almene befolkning er tilgængelige for personer med handicap på lige fod med andre og tager hensyn til deres behov.

Hvor i alverden er FN's handicapkonvention henne i denne indgribende hjemmel, som vil betyde en tilsidesættelse af ovennævnte rettigheder og som Danmark jo har tilsluttet sig?

Da jeg efter 1 ½ års kamp for min datters ret til sin egen bolig, fik medhold i ankestyrelsen med argumentation i hendes lejekontrakt, som sikrede hendes forbliven i sit hjem, oplevede jeg en tryghed i forhold til vores retssystem!

Jeg havde **aldrig** troet, jeg igen skulle ud i bekymringer og angst for min datters evt. fremtid omkring bolig. Der er jeg så nu igen, utryk og bange for de konsekvenser, denne hjemmel om indskrivelse af midlertidige lejekontrakter kan betyde!

Jeg ved ikke, hvordan jeg som almindelig borger kan gøre opmærksom på mine tanker og følelser og blive hørt i forhold til denne økonomiaftale!

Så derfor henvender jeg mig til jer, for at bede jer om at lytte til min bekymring, tage den alvorligt og bære denne videre til "rette sted".

Jeg vil selvfølgelig gerne uddybe ovennævnte, hvis behov for dette!

Jeg ser frem til at høre fra jer!

Mange venlige hilsner

Liff Hansen

Mølndalsparken 72, 2620 Albertslund

Tlf. 40420065

